

mig fuldstændig rigtigt, at denne Sum er opført her. Det forekommer mig, at der her ikke kan være Spørgsmaal om det finantsielle Forhold imellem pore Tjender og os, idet der meget godt, fordi denne Bevilling her bliver givet, senere kan blive Tale om Erstatning derfor fra vore Tjender. — I § 9, „Justitsministeriet“, er der et lille Punkt, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden; det angaaer Posten II B „Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten“. Det vil nemlig sees af Anmærkningerne, at der er to Brevskriverposter, hver paa 1670 Rd., hvoraf den ene for Dieblisset staaer ledig. Der var tidligere ved Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten kun een Brevskriverpost, og den anden blev, om jeg ikke feiler, oprettet paa Grund af den Masse Forretninger, der vare en Følge af Pengekrisen i 1857; men det blev dengang forudsat, at Posten kun skulde være midlertidig, og at den, hvis det skulde vise sig, at Forretningerne igjen aftog, skulde bortfalde. Efter hvad jeg har hørt af Folk, der kjende Forretningsgangen meget nøie, stiller Sagen sig nu saaledes, at der for Dieblisset ikke paa nogen Maade er Anledning til at have to Brevskriverposter; der er maaffee knapt nok tilstrækkeligt Arbejde til at udfylde den ene Brevskriverens Virksomhed, men der er paa ingen Maade saa meget, at der bør være to. Da Posten nu staaer ledig, mener jeg, at der, skjøndt det ikke her dreier sig om nogen betydelig Sum, kunde være Anledning til at lade Posten indgaae. — Hvad dernæst Island angaaer, da kan jeg fuldstændigt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Rjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimestad) derom har anført, og som netop er det, jeg havde tænkt paa at ville udtale. Det er en ganske egen Sag at være Formynder for en Myndling, som er myndig og ikke vil være under Formynderskab. Der er ofte, naar denne Sag har været behandlet, fra Folks Side her i Danmark blevet hitted, at Island ikke stod sig ved at komme i en mere selvstændig finantsiel Stilling; man har beregnet i Tal, at det vilde staae sig daarligt derved; men Islanderne ere imidlertid af den Mening, at de vilde staae sig godt derved; de vilde i ethvert Fald blive sammen med os, og jeg

troer derfor, at der er saameget mere Grund til en villig Imødekommen mod deres Ønsker. I § 10 findes der under II. B. ikke en Post, der udføres blandt Finantslovens Summer, da det her kun gjælder om en Forstrækning og ikke om en Udgift, men en almindelig Bemærkning, som er gaaet over fra den forrige Finantslov, om, at der ifølge Loven af 19de Januar 1863 i dette Finantsaar kan forbruges 12,000 Rigsdaler til den saakaldte Restauration af Viborg Domkirke. Jeg kunde have Øyst til at vide, hvorledes Forholdet stiller sig med de paagjældende Arbejder, hvorledes Overslagene dertil ere, hvad Udgifter der er til, at alle de 3 Arbejder kunne blive udførte for de 200,000 Rd., som dertil ere bestemte. Jeg veed ikke, om der tidligere er givet nogen Oplysning derom; er det Tilfældet, beder jeg om Undskyldning for, at jeg ikke har seet det; men blandt de skrevne Bilag findes ikke Noget derom. Jeg troer, at dette er saameget mere vigtigt at faae det at vide, som Sagen tilskyndelende stiller sig saaledes, at den ene af de Kirker, der skulle restaureres, nemlig Viborg Domkirke, vil sluge en ganske overordentlig og uforholdsmæssig Deel af den samlede Sum. Jeg finder, at det er saameget mere værd at lægge Mærke hertil, som det, der foretages ved Viborg Domkirke, efter mit Skjen ingenlunde svarer til, hvad der er bestemt ved Loven af 19de Januar 1863, nemlig en Restauration; det er slet ikke det, der foretages i Viborg, men der foretages en Nybygning. Dette forekommer mig i finantsiel Henseende i det Mindste at ligge lige paa Grændsen af Lovens Tilladelse, men det er desuden i en anden Henseende, nemlig i kunstnerisk Henseende, et sandt Overgreb. Man har i Viborg, for at tilintetgjøre deels tidligere Tidens Barbari mod Bygningen, deels tidligere Tidens Uvidenhed, ladet Kunsten udbøve et sandt Barbari mod Historien. Man har tilintetgjort alle Minder om Aarhundreder, der ligge mellem Kirkens første Grundlæggelse og nu, for at tilveiebringe en Bygning, der omtrent svarer til den, som man antager oprindeligt har staaet der. Jeg tør ikke nævne en bestemt Brøkddeel — saa nøie Kundskab har jeg ikke dertil —, men jeg tør aldeles sikkert sige, at det ikke er $\frac{1}{20}$ Deel af den oprindelige Bygning, som bli-